

UCHWAŁA NR XIV/121/25
RADY MIEJSKIEJ W BYTOMIU

z dnia 10 lutego 2025 r.

**w sprawie stanowiska Rady Miejskiej dotyczącego skargi na działalność Dyrektora
Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w Bytomiu**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2024 r. poz. 1465, z późn. zm.) w związku z art. 229 pkt 3 i art. 239 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2024 r. poz. 572) uchwala się, co następuje:

§ 1. Uznaje się za bezzasadną skargę na działalność Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w Bytomiu.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miejskiej w Bytomiu.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Wiceprzewodniczący
Rady Miejskiej

Andrzej Wężyk

UZASADNIENIE

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miejskiej w Bytomiu na posiedzeniach w dniach 2 stycznia 2025 r. i 3 lutego 2025 r. rozpatrywała skargę z dnia 4 grudnia 2024 r. złożoną przez pana R.F., którą Komisja zakwalifikowała jako skargę na działalność Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w Bytomiu.

Zarzuty skarżącego dotyczyły prowadzenia przez Miejski Ośrodek Pomocy Rodzinie postępowania administracyjnego, które zdaniem pana R.F. prowadzone jest w sposób stronniczy. Wynika to z faktu, że w toku prowadzenia ww. postępowania organ administracyjny pisemnie stwierdził, że wraz z żoną dysponował on środkami finansowymi, które umożliwiły mu sfinansowanie bardzo drogiego leczenia, jakiemu został poddany. Pan R.F. poinformował, że dwukrotnie zwrócił się do ww. ośrodka o przedstawienie konkretnych dowodów, na podstawie których organ stwierdził powyższe i że w otrzymanych odpowiedziach nie przedstawiono mu takiego dowodu. Ponadto skarżący twierdził, że ww. organ przedstawił nieprawdziwą informację, iż w toku prowadzonego postępowania razem z żoną nie wykazał źródła sfinansowania przeprowadzonego leczenia. Pan R.F. poinformował, że w piśmie z dnia 15 listopada 2024 r. skierowanym do ww. ośrodka przedstawił źródło sfinansowanego ww. leczenia. Skarżący przekazał również informację, że w pismach ww. ośrodka z dnia 20 listopada 2024 r. oraz 29 listopada 2024 r. został poinformowany, że zobowiązania rodziców nie mogą mieć pierwszeństwa przed wydatkami związanymi z pokryciem kosztów pobytu dziecka w pieczy zastępczej. Pan R.F. wyjaśnił, że ww. organ otrzymał pisemną informację, że leczenie i operacja dotyczyły stanu jego zdrowia i nie zgadza się, że w tej sytuacji ważniejsza jest spłata należności za pobyt jego dzieci w pieczy zastępczej. W kolejnym zarzucie skarżący poinformował, że ww. ośrodek wyznaczył termin zakończenia prowadzonego postępowania administracyjnego do dnia 17 listopada 2024r., a pomimo przekroczenia tego terminu nie został poinformowany o nowym terminie załatwienia sprawy, o przyczynach zwłoki oraz nie pouczone go o prawie do wniesienia ponaglenia co wynika z art. 36 Kodeksu postępowania administracyjnego.

W odpowiedzi na skargę dyrektor Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie odniosła się do kwestii podniesionych w przedmiotowym piśmie. Wyjaśniła, że pan R.F. wraz z żoną panią A.F. złożyli do ww. ośrodka wniosek z dnia 17 września 2024 r. w sprawie umorzenia pozostałej do spłaty należności z tytułu pobytu ich dwóch córek w instytucjonalnej pieczy zastępczej w związku z którym prowadzone jest postępowanie administracyjne. Poinformowała, że obowiązki rodziców dotyczące odpłatności za pobyt dziecka w pieczy zastępczej względem rodziców regulują przepisy ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 177 z późn. zm.) oraz § 8 ust. 1 uchwały nr XVIII/238/15 Rady Miejskiej w Bytomiu z dnia 23 listopada 2015 r. w sprawie określenia szczegółowych warunków umorzenia w całości lub w części, łącznie z odsetkami, odroczenia terminu płatności, rozłożenia na raty lub odstępowania od ustalenia opłaty za pobyt dziecka w pieczy zastępczej oraz w zakładzie opiekuńczo-leczniczym, w zakładzie pielęgnacyjno-opiekuńczym lub w zakładzie rehabilitacji leczniczej. Dyrektor poinformowała, że w dniu 16 lipca 2019 r., córki państwa R.F i A.F. zostały interwencyjnie umieszczone w instytucjonalnej pieczy zastępczej i przebywały w placówce opiekuńczo-wychowawczej na podstawie Postanowienia Sądu Rejonowego

w Bytomiu z dnia 7 sierpnia 2019 r. W dniu 16 lipca 2020 r. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wydało decyzje administracyjne ustalające odpłatność państwu R.F. i A.F. za pobyt córek w instytucjonalnej pieczy zastępczej. W dniu 2 czerwca 2023 r., uwzględniając wniosek państwa R.F i A.F. wydano decyzję rozkładającą spłatę ww. zadłużenia w kwocie ponad 50 000 zł. (należność główna i odsetki ustawowe) za nieterminową spłatę, w miesięcznych ratach po 1 300 zł. od dnia 1 czerwca 2023 r. do dnia 30 listopada 2024 r. W następstwie czego, pismem z dnia 22 czerwca 2023 r., Miejski Ośrodek Pomocy Rodzinie w Bytomiu wystąpił do Wydziału Egzekucji Administracyjnej Urzędu Miejskiego w Bytomiu o zawieszenie prowadzonego postępowania egzekucyjnego na podstawie tytułów wykonawczych. W dniu 26 czerwca 2023 r. do ww. ośrodka wpłynęło postanowienie z dnia 26 czerwca 2023 r., o zawieszeniu postępowania egzekucyjnego. W dniu 17 września 2024 r. do Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w Bytomiu wpłynęły wnioski państwa R.F i A.F. o umorzenie na podstawie § 6. 2 ww. uchwały nr XVIII/238/15 Rady Miejskiej w Bytomiu z dnia 23 listopada 2015 r., naliczonej odpłatności za pobyt córek w pieczy zastępczej. Jako uzasadnienie złożenia wniosków ww. państwo wskazali na ciężką chorobę związaną z kosztownym leczeniem skarżącego oraz koniecznością dalszego leczenia i rehabilitacji. Do wniosku skarżący z żoną dołączyli dwanaście kserokopii faktur dokumentujących poniesienie kosztów związanych z chorobą i leczeniem. W związku ze złożonymi wnioskami ww. organ pismami z dnia 23 września 2024 r. wystąpił do pracodawców skarżącego i jego żony z zapytaniem o wysokość pobieranych świadczeń oraz o wysokość otrzymywanego wynagrodzenia za pracę, a do państwa R.F i A.F. zwrócił się z prośbą o wypełnienie dołączonego do pisma oświadczenia, celem przedstawienia swojej aktualnej sytuacji osobistej i socjalno-bytowej. W dniu 7 października 2024 r. państwo R.F i A.F. złożyli w Miejskim Ośrodku Pomocy Rodzinie w Bytomiu oświadczenie o swojej sytuacji życiowej. W dniu 10 października 2024 r. do ww. ośrodka wpłynęła informacja o wysokości pobieranego przez pana R.F. świadczenia emerytalnego. W związku z brakiem odpowiedzi ze strony pracodawcy pani A.F. postępowanie zostało wydłużone, o czym skarżący wraz z żoną zostali poinformowani pismem z dnia 16 października 2024 r.

W dniu 21 października 2024 r. do ww. ośrodka wpłynęło pismo państwa R.F i A.F. z dołączonymi pięcioma kserokopiami faktur potwierdzającymi poniesienie wydatków związanych z leczeniem skarżącego. W dniu 23 października 2024 r. do Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w Bytomiu drogą elektroniczną wpłynęło od pracodawcy pani A.F. zaświadczenie o jej zarobkach. Po dokonaniu analizy zgromadzonego materiału dowodowego – oświadczenia państwa R.F i A.F oraz przekazanych przez nich pism, ustalono, iż prowadzą oni wspólne gospodarstwo domowe wraz ze swoją nieletnią córką. Pani A.F. pracuje zawodowo, a skarżący otrzymuje emeryturę. Mając na uwadze zgromadzoną w toku postępowania dokumentację w przedmiotowej sprawie, po dokonaniu szczegółowej analizy sytuacji socjalno-bytowej rodziny ww. organ ustalił, iż po odjęciu ponoszonych stałych miesięcznych wydatków, tj. opłat związanych z mieszkaniem, do dyspozycji rodziny pozostaje kwota, umożliwiająca spłatę zadłużenia. W związku z powyższym pismem z dnia 8 listopada 2024 r., zgodnie z art. 10 i 79a Kodeksu postępowania administracyjnego, ww. ośrodek poinformował państwa R.F i A.F, że wydana zostanie decyzja o odmowie umorzenia na podstawie § 6.2 ww. uchwały nr XVIII/238/15 Rady Miejskiej w Bytomiu z dnia 23 listopada 2015 r., naliczonej odpłatności za pobyt córek

w pieczy zastępczej. Jednocześnie skarżący wraz z żoną zostali poinformowani, iż do dnia 30 listopada 2024 r. należy wpłacić ostatnią ratę spłaty zadłużenia, zgodnie z decyzją z dnia 2 czerwca 2023 r. oraz, że mogą wystąpić z wnioskiem o kolejne rozłożenie na miesięczne raty spłaty powyższego zobowiązania, począwszy od miesiąca grudnia 2024 r.

W odpowiedzi pan R.F wraz z żoną korespondencją z dnia 15 listopada 2024 r. złożyli pisemne zapytanie o wskazanie konkretnych dowodów, na podstawie, których organ administracyjny sugeruje, że posiadali środki finansowe na pokrycie tak drogiego leczenia. W przesłanej odpowiedzi, ww. ośrodek poinformował ich, iż w swoim oświadczeniu z dnia 7 października 2024 r. wykazali ponoszone przez rodzinę, comiesięczne koszty. Skarżący z żoną poinformowali o poniesieniu wydatku w związku z przeprowadzonym w miesiącu wrześniu 2024 r. zabiegiem operacyjnym, hospitalizacją, leczeniem oraz późniejszą rehabilitacją skarżącego, jednak wymieniając swoje obciążenia, nie podali, że posiadają do spłaty zadłużenie z tego tytułu, a jego spłata będzie znacznie obciążać budżet rodziny, w najbliższych miesiącach czy latach. Pismem z dnia 27 listopada 2024 r. państwo R.F. i A.F. ponownie zwrócili się do ww. ośrodka o wskazanie konkretnych dowód, na podstawie których organ administracyjny sugeruje, że posiadali środki finansowe na pokrycie kosztów bardzo drogiego leczenia. W odpowiedzi z dnia 29 listopada 2024 r. ww. ośrodek ponownie poinformował ww. państwa, iż analizę sytuacji osobistej, socjalno-bytowej oraz zdrowotnej rodziny przeprowadzono na podstawie złożonego przez ich samych oświadczenia w dniu 7 października 2024 r. oraz przedłożonych faktur z tytułu zabiegu operacyjnego, hospitalizacji, leczenia i rehabilitacji, a także ponownie wyjaśniono, że przedłożona przez nich dokumentacja jednoznacznie wskazuje, iż decydując się na tak kosztowny zabieg oraz związane z tym dalsze leczenie i rehabilitację, posiadali oni niezbędne zasoby finansowe. Jednocześnie podkreślono, iż w toku postępowania, państwo R.F i A.F. nie wykazali, co stanowiło źródło sfinansowania przeprowadzonego zabiegu, a w konsekwencji leczenia i rehabilitacji. Zatem, oczywistym było, że posiadali oni na ten cel zabezpieczone środki finansowe. Ponadto wskazano, iż skarżący wraz z żoną powinni mieć świadomość, iż w związku z pobytem dzieci w pieczy zastępczej i naliczonej z tego tytułu odpłatności, winni ponosić związane z tym koszty. Zobowiązania finansowe rodziców, nie mogą mieć pierwszeństwa przed wydatkami związanymi z utrzymaniem dziecka, w tym kosztami związanymi z jego pobytem w pieczy zastępczej. Ustanowiony w art. 193 ust. 1 pkt 1 ustawy obowiązek ponoszenia kosztów pobytu dziecka w rodzinie zastępczej, jest bowiem pochodną wynikającego z art. 128 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego obowiązku alimentacyjnego rodziców względem dzieci. Na dzień podjęcia decyzji o kosztownym leczeniu, ww. państwo mieli świadomość obciążenia kosztami pobytu ich dzieci w pieczy zastępczej i konieczności ich spłaty. W następstwie przeprowadzonej analizy całej zgromadzonej dokumentacji dowodowej, została wydana decyzja z dnia 2 grudnia 2024 r. odmawiająca umorzenia w części ustalonej opłaty, gdyż nie stwierdzono zasadności przychylenia się do wniosków państwa R.F. i A.F. dotyczących umorzenia zobowiązania, z tytułu pobytu ich córek w pieczy zastępczej, gdyż nie spełniają przesłanek zawartych w § 6. 2 ww. uchwały nr XVIII/238/15 Rady Miejskiej w Bytomiu z dnia 23 listopada 2015 r. W ocenie Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie, ponoszenie kosztów związanych z rehabilitacją i zakupem leków nie wpływa znacząco na uszczuplenie budżetu domowego i pozwala na zaspokojenie niezbędnych potrzeb życiowych. Ponadto wskazano, iż sytuacja socjalno-bytowa rodziny nie jest na tyle trudna, by nie móc spłacać zadłużenia

w miesięcznych ratach, co potwierdza również podjęta przez państwa R.F. i A.F. decyzja o przeprowadzeniu kosztownego zabiegu operacyjnego i hospitalizacji w prywatnej klinice oraz rehabilitacji w prywatnych ośrodkach zdrowia. Ponadto, mając na uwadze przeprowadzoną analizę całej zgromadzonej dokumentacji dowodowej, nie stwierdzono również zasadności przychylenia się do wniosków ww. państwa w oparciu o § 5 i § 6. 1 ww. uchwały nr XVIII/238/15 Rady Miejskiej w Bytomiu z dnia 23 listopada 2015 r. Zdaniem ww. ośrodka sytuacja ekonomiczna pozwala skarżącemu wraz z żoną na spłatę zadłużenia np. w dalszych miesięcznych ratach. Należy także podkreślić, że w swoich pismach ww. ośrodek stale informował ww. państwa, że zgodnie z decyzją z dnia 2 czerwca 2023 r., do dnia 30 listopada 2024 r. winni oni wpłacić ostatnią ratę spłaty zadłużenia, czego nie uczynili, a także, że mogą wystąpić z wnioskiem o kolejne rozłożenie na miesięczne raty spłaty powyższego zobowiązania, począwszy od miesiąca grudnia 2024 r.

Z zaproponowanej przez Miejski Ośrodek Pomocy Rodzinie w Bytomiu możliwości, pan R.F. z żoną nie skorzystali. Odnosząc się bezpośrednio do zarzutu o prowadzenie postępowania w sposób stronnictwa, ww. ośrodek wyjaśnił, iż pomimo informowania ww. państwa o konieczności podania źródła sfinansowania kosztownego zabiegu medycznego, ani w swoich pismach, oświadczeniach oraz przedłożonych dokumentach nie przedstawili, co stanowiło źródło, z którego było możliwe sfinansowanie zabiegu skarżącego.

Ponadto w pismach kierowanych do państwa R.F. i A.F. z dnia 20 listopada 2024 r., 29 listopada 2024 r. oraz 4 grudnia 2024 r. wyjaśniono im jakie zostały wzięte pod uwagę dowody mające wpływ na wydanie decyzji administracyjnej. W kwestii zarzutu w sprawie wyznaczonego terminu wydania decyzji administracyjnej, a mianowicie terminu 17 listopada 2024 r. Wydłużenie terminu do dnia 17 listopada 2024 r. było podyktowane brakiem kluczowego w sprawie zaświadczenia o wysokości wynagrodzenia żony skarżącego. Zaświadczenie to, wpłynęło do ww. ośrodka w dniu 23 października 2024 r. Dlatego też, ww. ośrodek pismem z dnia 8 listopada 2024 r. poinformował państwa R.F. i A.F. o zebranej w sprawie dokumentacji, a także przysługujących im praw oraz zapewnienia czynnego udziału w prowadzonym postępowaniu i wypowiedzenia się co do zebranych w sprawie dowodów, materiałów oraz zgłoszonych żądań w terminie do 7 dni od daty odebrania niniejszego pisma, które zostało podjęte przez skarżącego. Na powyższą korespondencję ww. państwo odpowiedzieli pismem z dnia 15 listopada 2024 r. i zwrócili się z prośbą o przedstawienie konkretnych dowodów na których ww. ośrodek oparł analizę sytuacji życiowej rodziny, jednocześnie zaznaczając, aby organ odpowiedział przed wydaniem decyzji administracyjnej w sprawie. Na co, pismem z dnia 20 listopada 2024 r. ponownie przedstawiono stanowisko w przedmiotowej sprawie. Korespondencję, odebrał skarżący w dniu 26 listopada 2024 r. i ponownie pismem z dnia 27 listopada 2024 r. zażądał konkretnych dowodów na podstawie których ww. ośrodek podejmie decyzję w sprawie wniosku o umorzenie naliczonej należności za pobyt dzieci w pieczy zastępczej. Jednocześnie zwrócił się o pisemną odpowiedź przed podjęciem decyzji. W odpowiedzi z dnia 29 listopada 2024 r., ponownie poinformowano państwa R.F. i A.F. jakie dowody Miejski Ośrodek Pomocy Rodzinie w Bytomiu wziął pod uwagę w prowadzonym postępowaniu. W związku z tym, że pismo skarżącego nie zawierało informacji oraz istotnych dowodów mogących mieć wpływ na zmianę stanowiska ww. ośrodka i wydanie decyzji o umorzeniu należności, w dniu 2 grudnia 2024 r. wydano decyzję administracyjną odmawiającą umorzenia w części ustalonej odpłatności za pobyt dzieci

w pieczy zastępczej, w której przedstawiono szczegółowe uzasadnienie podjętej decyzji, a pismem z dnia 6 grudnia 2024 r. ponownie udzielono skarżącemu odpowiedzi w tym samym zakresie. Korespondencję odebrał osobiście w dniu 27 grudnia 2024 r.

Po zapoznaniu się z dokumentacją skargi oraz otrzymanymi wyjaśnieniami, Komisja Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miejskiej w Bytomiu stwierdza, że skargę pana R.F. na działalność Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w Bytomiu należy uznać za bezzasadną.

Rada Miejska w ślad za ustaleniami Komisji Skarg, Wniosków i Petycji uznaje skargę pana R.F. na działalność Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w Bytomiu za bezzasadną.